

جهت خرید فایل word به سایت www.kandooon.com مراجعه کنید
یا با شماره های ۰۹۳۶۶۰۲۷۴۱۷ و ۰۹۳۶۶۴۰۶۸۵۷ و ۰۶۶۴۱۲۶۰-۰۵۱۱ تماس حاصل نمایید

پتانسیل بیوتکنولوژیکی (زیست تکنولوژیکی)

تراستوکسیتدها

چکیده:

ترانستوکیتريدها میکروهترومترفهای آبی رایجی هستند که از نظر طبقاتی در گروه جلبکهای هتروکونتاقرار می گیرند.

تحقیقات اخیر نشان داده اند که تعدادی از نژادهای ترانستوکیتريدها را می توان کشت کرد و بدین ترتیب به زیست توده های فراوانی دست یافت که دارای مقادیر زیادی چربی و اسیدهای چرب اشباع نشده^۱ می باشند.

شواهد نشان می دهند که بازده سلولی و تولید pufa توسط نژادهای ترانستوکیتريدها با ترکیب پارامترهای فیزیکی و شیمیایی کشت می توانند متغیر هستند. در حال حاضر میکرو جلبکهای فتوتروفیک کشت شده روغن های ماهی منابع اصلی تجاری pufa هستند. کاهش ممکن ذخایر تجاری ماهی و تکنولوژی نسبتاً پیچیده که برای تولید تجاری میکرو جلبک ها نیاز هستند تحقیق در مورد منابع ممکن pufa را الزامی ساخته است. کشت ترانستوکیتريدها و دیگر میکرو هتروترفهای تولید کننده Pufa را الزامی ساخته است. کشت ترانستوکیتريدها و دیگر میکرو هتروترفهای تولید کننده Pufa یک جنس را ملی بوده است.

در حقیقت چندین محصول مبنای ترانستوکیتريدی اکنون در بازار وجود دارد و تحقیقات در مورد کاربردهای بیشتر هنوز در حال انجام است.

¹ - pufa

بسیاری از روغن های ماهی و میکرو جلبکی که اکنون در دسترس هستند ساختارهای نسبتاً پیچیده Pufa دارند و این باعث افزایش هزینه تهیه روغن های Pufa با درجه خلوص بالا می گردد. برعکس، تعدادی از تراستوکیتیریدها که تاکنون بررسی شده اند. استفاده از روغن های مشتق شده از تراستوکیتیریدها بتوانند در مقادیر کافی و با هزینه مناسب رشد کنند استفاده از روغن های مشتق شده از تراستوکیتیریدها می تواند هزینه بالای موجود را بار تولید روغن های میکروبی با درجه خلوص بالا کاهش دهد.

هرچه که بیشتر وجه فواید مواد غذایی و بهداشتی Pufa پی می بریم تقاضا برای تولیدات غنی از Pufa افزایش می یابد. نتایج تاکنون نشان داده اند که تراستوکیتیریدها می توانند یک بخش مهمی را در عرضه چنین تولیداتی ایفا کنند.

لغات مهم: تراستوکیتیریدها، اسید چرب اشباع نشده، زیست توده ها، کشت تجاری، میکرومتر و تروف

پیشگفتار: تراستوکیتیریدها میکرومتر و تروف های آبی رایجی هستند که به شکل^۱ و یا گهگاهی به شکل انگل ها تغذیه می کنند (پارتر ۱۹۹۰). تراستوکیتیریدها دارای توزیع جغرافیایی وسیعی هستند و نژادهایی دارند که از^۲ (با نوگ و اسپرو ۱۹۷۴)، ژاپن (ناگاتوما و دیگران ۱۹۸۰)، هندوستان (راگوکودار ۱۹۸۸)، و استرالیا (لوئیس و دیگران ۱۹۹۸) بدست آمده اند. اصولاً تراستوکیتیریدها که قارچ های نخستین فرض

^۱- saprobe

^۲- Antarctica

می شوند اخیراً در زیر طبقه تراستوک نیتريدا^۱ (کرومیتسا، هتروکونتا) قرار گرفته اند و بیشتر با جلبک های هتروکونت و طبقه بندی می شوند مانند جلبک های قهوه ای و (دیاتوم ها) کاوالیر- اسمیت و دیگران (۱۹۹۴).

به دنبال توصیف اولیه تراستوکیتريدها (اسپرو ۱۹۳۶)، تحقیق کلی در مورد این گروه از ارگانيسم ها وجود داشته است تا این که تعدادی مطالعات توصیفی و اکولوژیکی در سال ۱۹۶۰ (مانند گلداستین ۱۹۶۳ ؛ کارتر ۱۹۶۸) صورت گرفت.

خاندلای و دیگران (۱۹۸۶) استفاده از اسیدهای چرب را به عنوان شاخص های بیوشیمیایی برای تراستوکیتريدها در سیستم های^۲ که نامه مورد بررسی قرار دارند. از آن به بعد چندین مطالعه (که بعداً در این مقاله ذکر خواهند شد) صورت گرفت و در آنها توانایی بعضی نژادهای تراستوکیتريد در تولید^۱ یک زیست تودت نسبتاً بزرگ در کشت،^۲ یک نسبت بالایی از لیپید به عنوان بخشی از این زیست توده ای و^۳ یک نسبت بالایی از اسیدهای چرب غیر اشباع^۳ در لیپید مورد بررسی قرار گرفت و به صورت یک کاتالوگ درآمد.

علاقه به اهمیت غذایی^۴ در طی دهه گذشته افزایش فراوانی داشته است. وقتی pufa ها اجزاء زنده لازم غشاهای سلولی و بسیاری از سیستم های سیگنالی سلول باشند،

^۱-Thrans tochytridee

^۲- detriol

^۳- pufa

^۴- pufa

کمزبود و نقص pufa می‌تواند با نقص عملکرد سلولی مرتبط باشد و این خود در نهایت باعث بیماری می‌گردد.

تعدادی از تحقیقات نشان داده‌اند که pufa ها مؤلفه‌های غذایی لازم برای انسانها هستند (بررسی از سیموپولوس ۱۹۸۹؛ تا کاهاتا و دیگران ۱۹۹۸) و همچنین در عملیات داروهای خرچنگ‌ها و ^۱ آبری استفاده می‌شوند از ساریگوس و لاگر ۱۹۹۲؛ گاستل و دیگران ۱۹۹۴، رابرامو ۱۹۹۷).

معمولاً pufa ها به دو گروه عمده طبقه بندی می‌شوند مجموعه‌های فرا؟؟ (۶ -۸-۶-) یا ۵۶ (و امگا-۳ (۳-۸-یا ۵۳) . از n-6 pufa ، اسیدآراکسیدونیک (۸-۶) : ۴ : ۲۰ ، (AA) اهمیت ویژه‌ای دارد زیرا یک پیشرو برای بسیاری از پروستاگندین‌ها و ایکوسانوئیدها ^۲ می‌باشد. اسیدایکوساپنتا انوئیک { (n-۳) : ۵ : ۲۰ ؛ Epa } و اسیددوکوسا هگزانوئیک { (n-۳) : ۶ : ۲۲ ؛ DHA } ، دو pufa یا n-۳ که توجه بیشتری به خود جلب کرده‌اند اسیدهای چرب ضروری نامیده شده‌اند. Pufa های n-۳ وقوع امراض قبلی اکلیلی را کاهش می‌دهند و ضربه و آرتروس رتوماتوئید را کاهش می‌بخشند (کسنسلا ۱۹۸۷) ، شواهد موجود در مورد فواید و خطه‌است n-۳ pufa برای سلامتی انسان اخیراً توسط تاگهاتا و دیگران (۱۹۹۸) مورد بررسی قرار گرفته‌اند. DHA برای توسعه طبیعی بافت عجیبی در کودکان ضروری است به خصوص برای

¹-Finfish
²-eicosanoi

چشم وضعتر نقش ممکن این pufa ها در مقابل امراض دیگر (مانند آسم، خواندن پریش، افسردگی و تعدادی از اشکال سرطان) نیز تا حد زیادی تنگنایی شده است اگر چه تحقیق بیشتری نیز لازم است (سیموپولوس ۱۹۸۹؛ تا کامهاتا و دیگران ۱۹۹۸).

وقتی اهمیت وجود و نسبت های pufa های مختلف در رژیم غذایی انسان و حیوانات بهتر درک شود ارزش این مؤلفه های غذایی در تعدادی از صنایع افزایش می یابد.

در حال حاضر روغن های ماهی انتخابی و نمونه های میکرو جلبکی مهمترین منابع صنعتی pufa هستند. با این وجود منابع روغن ماهی ممکن است معتبر نباشند. و این به

علت قابلیت تغییر و یا نقص های بعضی از شیلات ما است. یک نکته این است که روغن ماهی کافی در آینده برای برآوردن تقاضاهای فراوان نسبت به روغن های ۳-n

وجود نخواهد داشت (تاکنون ۱۹۹۵؛ وارد ۱۹۹۵). میکرو جلبک های فتوتروفیک نیز برای تأمین pufa برای عملیتهای کشت آبی (واکمن و دیگران ۱۹۸۹)

با کاربرد اضافی د تولید^۱ (مکمل های غذایی) استفاده می شوند.

در مقایسه، سنتز دوربار: pufa های ۶-n و ۳-n با تراستوکیتریدها و دیگر میکروارگانیسم های متروتروفیک می تواند یک وسیله ساده تر و ارزان؟؟ تولید روغن و

زیست های غنی از pufa ارائه دهد. در سالهای اخیر علاقه به اتفای از میکرو هتروتروفها به عنوان یک منبع pufa افزایش یافته است (راتگل ۱۹۹۳). میکرو متروتروفها به

عناصری برای کشت اوتوتروفها نیاز ندارند (مانند نور، دی اکسید نور) و بعضی از

¹ - nutraceuticals

افراد آنها را یک وسیله بالقوه و پتانسیلی برای منابع تجاری سنتی pufa در نظر می گیرند. اسید آراکسیدونیک تا مقادیری توسط بعضی از قارچ ها تولید شده است (ساجیدور و دیگران ۱۹۹۰؛ در نظر می گیرند. اسید آراکسیدونیک تا مقادیری توسط بعضی از قارچ ها تولید شده است) (ساجیدور و دیگران ۱۹۹۰؛ گاندی و ویتی ۱۹۹۱)، نیاز مشخص به کشت ابی برای منابع متناوب pufa جهت تغذیه لا روها و بالعین باعث شده است که باکتریهایی تولید کننده pufa وسیله ای برای غنی کردن گردانش ها (Brachionus plicatilis؛ یک ارگانسم زنده برای داروی^۱ با این اسیدهای چرب باشند (واتاناب و دیگران ۱۹۹۲، نیکولز و دیگران ۱۹۹۶، لوئیس و دیگران ۱۹۹۸).

یک بخش جالبی از تحقیق در مورد تولید pufa میکروهتروتروفیک به تراستوک تیریدها اختصاص یافته است. این بررسی یک تحلیل مختصری از آن کار است. تولید pufa توسط تراستوک تیریدها:

اهمیت DHA در تغذیه حیوانات و انسان در طی دهه گذشته مورد توجه خاص در تحقیقات بوده است. (سیموپولزر ۱۹۸۹، تا کاهاتا و دیگران ۱۹۹۸). این نوع اهمیت باعث انجام تحقیقات زیادی در مورد منابع ممکن pufa جهت تأکید بر این اسید چرب خاص شده است. بیشتر گزارشات در مورد تولید pufa توسط تراستوکیتیریدها منحصرأ با تولید DHA پرداخته اند (جدول ۱) زیرا این ترکیب در اغلب موارد فراوان ترین Pufa تولید شده توسط نژادهای تراستوکیتیریدهای گزارش شده تا امروزه بوده است.

¹fin fish

داده‌های ارائه شده در جدول ۱ بیانگر تغییر است فراوان در زیست توده، لیپید، و بازده‌های ماکزیمم DHA که برای نژادهای مختلف تراستوکیتریدها بدست آمده‌اند و باشند.

به عنوان مثال Chizochytrium و aggregatum یک زیست توده 0.9 g l^{-1} بعد از ۱۰ روز تولید کرد (واژاپیلی وکن ۱۹۹۸) در حالیکه بعد از ۴ روز یک زیست توده 1 g l^{-1} 0.8 با استفاده از schizechytrium زیر گونه ۲۱ SR بدست آمد، (یا گوجی و دیگران ۱۹۹۷). شاید مهمترین نکته این باشد که تولید Pufa توسط یک نژاد واحد 28210 که تحت شرایط مختلف کشت شد اختلافات قابل ملاحظه‌ای نشان داده است. برای این نژاد یک کشت 1 ، DHA در 2100 mg l^{-1} تولید که (سینگ و وارد ۱۹۹۷) درمقایسه بایک کشت فلاسک غیر متلیکی که DHA در 650 mg l^{-1} تولید نموداری و وارد ۱۹۹۴). نمی‌توان به تفصیل ترکیبات فراوان فیزیکی شیمیایی شرایط کشت را که برای اثر گذاری بر تولید Pufa توسط نژادهای مختلف تراستوکیتریدها استفاده شده‌اند. در این مقاله بررسی نمود. با این وجود جدول ۲ یک نمودی است از این که چطور تغییرات در شرایط کشت می‌توانند بر زیست توده و مقدار pufa حاصل از نژادهای مختلف تراستوکیتریدها اثر بگذارند.

از این نتایج مشخص است که تغییرات در شرایط کشت اثرات یکنواختی بر تولید pufa توسط نژادهای مختلف تراستوکیتریدها ندارند. بهینه سازی و ترکیب شرایط کشت

¹ - Fed batch flask

جهت تولید مقادیر و انواع مختلف pufa مورد نیاز برای کاربردهای خاص تا زمینه‌هایی هستند که به تحقیق گسترده برای هر نژاد انتخابی در جهت تولید جاری نیاز دارند.

اگر چه تولید DHA کانون اصلی توجهات اخیر بوده است مشخص است که بعضی

از نژادهای تراستوکیتیریدها نیز دیگر pufa ها را تولید می‌کنند. یا کوچی و دیگران (

۱۹۹۷) پیشنهاد کرده‌اند که ساختمانهای اسید چرب تراستوکیتیریدهای تولید کننده

DHA می‌تواند برای طبقه بندی آنها ۶ طبقه جداگانه مورد استفاده واقع شود: من جمله

DPA (۲۲ : n - ۶) DHA ؛ DHA ؛ EPA / DHA ؛ EPA / DPA ؛ EPA / DHA /

AA / EPA ؛ DHA ؛ (۱۸ : ۲ n - ۶) ، LA و LA / AA / DHA لوئیس و

دیگران (۱۹۹۸) تعدادی از نژادهای تراستوکیتیریدها را با ساختارهای می‌کند بدون هیچ

Ppufa دیگر بیشتر از TFA % ۱۰۰ (شکل ۱).

با فرض مشخص بودن تنوع ساختارهای Pufa که برای تراستوکیتیریدهای بررسی شد.

تاکنون ، می‌توان تصور کرد که pufa های معمول‌ترین از این گروه، ارگانسیم‌ها کشف

خواهد شد.

بازار pufa:

پیش بینی می‌شود که بازاری که در آن روغن‌های تراستوکستیریدی بیشترین اثر را

دارند در حال حاضر جای خود را به روغن‌های غنی از pufa بدهد. که از ماهی‌های

دریایی بدست می‌آیند. با این شرایط نکاتی در این بازار مورد توجه هستند.

داده‌های بازاری که در این بخش گنجانده شده‌اند از مقالات منتشر شده بدست آمده‌اند و همچنین از وبسایت‌های شرکت و اتحادیه صنعتی و اطلاعات تحقیقات بازاری که توسط صنعت استرالیا ارائه شده‌اند (New south walesr clover corporation pty ltd ، استرالیا).

بازار کنونی و با لقه‌جهانی برای تولیدات روغن ماهی دربرگیرنده بخش‌های زیادی است از زیست‌توده غنی از روغن و غیرآمایش شده برای مصرف حیوانات گرفته تا روغن‌هایی با کیفیت بالا و عیار غذایی برای استفاده به عنوان افزاینده‌های غذایی و^۱ و روغن‌هایی با درجه خلوص بسیار بالا و حتی اسیدهای چرب جداگانه برای استفاده در صنعت داروسازی.

در حال حاضر منبع تجاری اصلی روغن‌های غنی از pufa روغن ماهی است. تولید سالیانه و جهانی روغن ماهی در تقریباً ۱/۳ میلیون تن در ۱۰ سال گذشته ثابت مانده است و به نظر نمی‌رسد که افزایشی داشته باشد (تاکنون، ۱۹۹۷). اتحادیه بین‌المللی تولید کنندگان روغن و مواد غذایی حاصل از ماهی ها (www. Infoma. Com) برآورد کرده است که گنجایش روغن ماهی در مواد غذایی کشت آبی از ۳۸۰۰۰۰ تن در سال ۱۹۹۴ به ۵۸۲۰۰۰ تن در سال ۲۰۰۱ و ۱۱۳۳۰۰۰ تن در سال ۲۰۱۰ برسد.

این امر در نهایت باعث کاهش ذخایر جهانی روغن ماهی می‌گردد و در نتیجه تقاضا برای مشتقات روغن ماهی افزایش می‌یابد.

¹- nutraceutimls

روغن ماهی در مواد غذایی کشت آبی یک منبع انرژی غذایی و pufa می باشد (ینو و ساواز ۱۹۹۵). تحقیق قابل ملاحظه در سراسر جهان برای یافتن راه حل هایی برای مواد غذایی دریایی و روغن ماهی در مواد غذایی کشت آبی صورت می گیرد. با این وجود این تحقیق در درجه ارسال در مورد نیاز غذایی لازم بسیاری از گونه های آبی^۱ برای pufa با زنجیره بلند است (Lcpu FA : e.G. EPA, DHA).

به نظر می رسد که روغن های ارزان کارخانه ای و یا حیانی که اغلب دارای سطوح کمی Lcpufa هستند به عنوان منابع انرژی در بعضی مواد غذایی کشت آبی استفاده می شوند. اگر چنین جانشینی روی دهد Lcpufa کافی برای برآوردن نیازهای غذایی گونه های کشت شده می تواند از دیگر منابع مورد نیاز باشد. به طور نمونه بسیاری از گونه های آبی کشت شده که در حدود ۱٪ تا ۲٪ wt/wt در رژیم غذایی خود نیاز دارند (به عنوان مثال ریز و دگران ۱۹۹۴) سالی و دیگران ۱۹۹۴). با یک و بارلو (۱۹۹۹) برآورد کرده اند که گونه های آبی کشت آبی^۲ به 2×10^6 تن ماده غذایی در ۲۰۱۰ نیاز دارند. این ارقام به تقاضای بالقوه این گونه ها برای حداقل ۲۰۰۰۰ تن Lcpufa در هر سال اشاره دارند. مرزهای غیر دقیقی که بازار^۳ را احاطه کرده اند برآورد اندازه این بخش بازاری را مشکلتر سازند. فروش روغن های مکمل آبی در آمریکا در سال ۱۹۹۶ در مرتبه ۵۵ میلیون دلاری مولینکس و کونگ ۱۹۹۸)؟؟؟ و بیانگر ۲۰٪

¹ - Finish

² Finfish

³ - natraceutiacal

فروش از بخش های خرده فروشی مواد غذایی بهداشتی می باشند. در انگلیس روغن های ماهی تقریباً % ۲۹ (۱۴۰ میلیون دلار آمریکا) بازار کل سا لیانه برای^۱ را تشکیل می دهند. (ماکرجی ۱۹۹۹). تحلیل میزان آگاهی مشتریان و معلومات آنها بیانگر سرعت بالای pufa -۳ n در موفقیت بازار پتانسیل و درک بازاری بوده است.

بازار اروپای غربی برای فرمول های کودکان از ۸۱۵۰۰ تن در سال ۱۹۸۸ به ۱۰۳۹۳۳ تن در سال ۱۹۹۴ افزایش یافت. یک روند روبه رشدی برای سازندگان فرمول کودکان جهت شمول روغن های غنی از pufa در تولیدات آنها وجود دارد.

سطوح نمونه شمول روغن های غنی از pufa برای رسیدن به غلظت نهایی DHA در فرمول خشک کودکان در حدود % ۰/۲ طراحی شده اند. برون یابی از این ارقام بیانگر یک تقاضای سالیانه بالقوه در بازار اروپایی فرمول کودکان برای ۱۰۰ تا ۲۰۰ تن DHA می باشد.

چندین محصول غذایی و نوشیدنی هایی که با DHA و دیگر Pufa ها غنی شده اند در بازار وجود دارند.

ماکر جی (۱۹۹۹) میزان دسترسی به تولیداتی مانند قاشق های غنی شده آنان، تخم مرغ و نوشابه ها را در اروپا و ژاپن گزارش کرده است. نان غنی شده با روغن تونای تصفیه شده به عنوان منبع Lcpufa نفوذ بازاری زیادی در استرالیا یافته است. وقتی آگاهی مشتریان و تنظیم کننده ها نسبت به اهمیت سطوح کافی pufa در رژیم غذایی

¹ - nutraceutical

خود افزایش می یابد و توان چنین فرض کرد که تقاضا برای مقدار زیادی از تولیدات غنی شده با pufa نیز افزایش خواهد یافت.

پتانسیل تراستوکلیتریدها:

کشت مقیاس بالای تراستوکلیتریدها پتانسیل واقعی و زیادی برای توسعه بیشتر به عنوان یک منبع تجاری pufa دارد. این نکته که آیا تولیدات حاصل از تراستوکلیتریدها با بازار متناسب می باشند با میزان توانایی ها در تولید، تصفیه و یا غنی کردن روغن ها جهت برآورد نیازهای بازاری مشخص خواهد شد.

تراستوکلیتریدها اخیراً برای تولید تجاری محصولات غنی از pufa استفاده می شوند. یک نژاد schizochytrium اساسی برای دو محصول است که برای غنی کردن گردانوش ها زیر گونه Brachionus و میگوی شور (زیرگونه^۱) با pufa بازاریابی می شوند قبل از تغذیه این ارگانسیم ها با داروی کشت شده^۲ (بارکلی وزلر ۱۹۹۶ ، ww. Aquafauna (n. ww. Sam dersb shrimp. Com) این تولیدات در رقابت مستقیم با تولیدات روغن ماهی و میکرو جلبکی وارد بازار شدند.

با این وجود این امکان وجود دارد که تراستوکلیتریدها مزیت هایی بر دیگر روغن ها به عنوان منابع pufa برای کشت آبی داشته باشند. سیاری از گونه های کشت آبی به طور تناسبی به DHA بیشتری نسبت به Epa در رژیم غذایی خود نیاز دارند (نارکسیسو و

1- Artemia

2- Finfish

دیگران (۱۹۹۹). ساختار pufa بسیاری از تراستوکتیریدها متناسب این معیار است اگر چه بیشتر روغن های حاصل از صنعت مواد غذایی ماهی ها دارای EPA بیشتری نسبت به DHA هستند.

موارد استعمال دیگر روغن تراستوکتیریدها تا حد زیادی شناسایی شده اند. مونسانتو (WWW. MONSANTO. COM) زیرگونه Schizochytrium را تولید می کند - روغن اشتقاقی تحت یک توافق تکنولوژی شرکتی با omegatech (www. Omegadha. Com) این روغن در حال حاضر بعنوان یک ماده غذایی برای مرغ های تخمگذار جهت تولید تخم های غنی از DHA استفاده می شود و برای دیگر کاربردهای غذایی تحت بررسی است (فیک هومان ۱۹۹۹).

راتلک (۱۹۹۳) اظهار می دارد که افزایش تقاضا برای نمونه های خالص pufa (مانند روغن هایی که دارای Epa و یا فقط DHA هستند) می تواند نیروی محرکی پنهان برای هر موفقیت تجاری روغن های میکروبی باشد. روغن هایی که از میکرو جلبک ها و ماهی ها بدست می آیند معمولاً دارای یک ساختار اسید چرب پییده هستند (کلی و اشباع نشده) و به آسانی جای خود را به اسیدهای چرب با درجه خلوص بالا (% ۹۸) نمی دهند. برعکس، روغن های حاصل از تراستوکتیریدها دارای ساختار نسبتاً ساده اسید چرب هستند (مانند Schizochytrium limqcinum یوکوگو و دیگران ۱۹۹۸ و می توانند بیشتر تابع تصفیه مقرون به صرفه باشند.

توسعه تکنولوژیهای پایدار اقتصادی برای تولید pufa میکروبی جهت کشت آبی، ذخیر زنده و رژیم غذایی انسان موضوع تحقیق جهانی در حال حاضر می باشد. با فرض معلوم بودن پتانسیل بازده مهم اقتصادی از سوی کسانی که برای این تحقیق بودجه گذاری کرده اند بیشتر داده ها و نتایج حاصل به جامعه علمی عرضه شده اند با این وجود اطلاعات انتخابی از طریق اینترنت در دسترس هستند اما [www. Aqua fauna. Cam](http://www.Aqua_fauna.Cam) و www. Omegadha. Com و www. zencalsm . com و www. Monsanto. Com (تراستوکیتیردها یک بازیگر جدید رقابتی در بازار pufa هستند. کارمهمی لازم است قبل از این که تولید روغن از ارگانیسرها سهام بازار خود را برای تولیدات غنی از pufa افزایش دهد. برای رسیدن به این هدف مراحل کلیدی زیر باید بررسی شوند.

ابتدا جمع آوری ، ؟ کران و حفظ و نگهداری نژادهای تولید کننده pufa چندین نژاد با پتانسیلی برای تولید تجاری روغن های غنی از DHA به تازگی جدا شده اند. با این وجود اگر تراستوکیتیردهایی جدا شده و بهینه شوند که بازده های بالاتر ساختارهای جذاب تر Pufa . را تولید می کنند تقاضا برای این ترکیبات افزایش خواهد یافت.

دوم این که راندمان تولید pufa باید بهینه شود. انواع و مقادیر pufa حاصل از هر نژاد تراستوکیتیرها مستند ترکیب با تغییر شرایط کشت هستن. توسعه ساختارهای pufa با استفاده از روش های مولکولی نیز می تواند در نظر گرفته شود.

بازارهای مختلف تقاضا برای نژادهایی را ارائه می‌دهند که سطوح بالاتر pufa برحسب زیست شود. (یعنی تولید pufa جرم سلولی wtlwt و یا حجم) یعنی تولید pufa وسیله تحفیر wtlvol تولید می‌کنند.

سوم این که شرایط مناسب برای ذخیره بلند مدت سلولهای میکروبی و تولیدات آنها باید تعیین شود، شکل و ثبات پذیری زیست توده تراستوکتیرید و روغن‌های باید عامل‌های مهمی در تعیین تناسب این تولیدات برای استفاده به عنوان افزودنی‌های غذایی باشند.

در نهایت این که تکنولوژیهای استخراج و تصفیه روغن باید جهت برآورد نه تقاضای بازاری برای انتقال ترونیک موثر و امین pufa به مصرف کنندگان هدف، توسعه یابند. خط‌نهایی برای آینده تکنولوژی زیستی روغن‌های تراستوکتیریدی رقابت آنها در مقابل دیگر روغن‌های غنی از pufa می‌باشد. مثالهای فوق نشان می‌دهند که کشت مقیاسی بالای تراستوکتیریدها برای اهداف تجاری از نظر اقتصادی ممکن خواهد بود. با این وجود موفقیت تجاری تولیدات روغنی با ارزش اضافی که بازار برای آنها مایل به پرداخت است هنوز باید اثبات شود.

به طور خلاصه تحقیق اخیر نشان داده است که تراستوکتیریدها به عنوان یک منبع پتانسیل و قابل مصرف روغن‌ها و زیست توده دارای pufa می‌باشند. اگر چه این این بررسی مختصر در مورد تولید pufa بوده است سرعت‌های ؟ بالا و زیست توده که اخیراً

با نژادهای تتراستوکیتیدی حاصل شده‌اند. نشان می‌دهند که این ارگانسیم‌ها می‌توانند استفاده بیشتری به عنوان کارخانه‌های سلولی برای تولید دیگر محصولات داشته باشند. تحقیق و توسعه بیشتر تتراستوکیتیدهای تولیدکننده pufa مورد نیاز است تا بتوان انتقال این معلومات را به تکنولوژی زیستی و صنایع مربوطه افزایش داده به طور مشابه پذیرش روبه افزایش بازاری تولیدات خاص امگا-۳ و تقاضا برای آنها؟ در یک دامنه ای از مواد غذایی عملیاتی و^۱ به معلومات بیشتری در زمینه مزایای تغذیه‌ای و بهداشتی این روغن‌ها نیاز دارد.

¹ - nutraceutra

ترکیب و ارزش غذایی پروتئین‌ها و دیگر ترکیبات نیتروژن‌دار ماهی

مقدمه:

محصولات غذایی دریایی از بافتها و بخشهای مختلفی از جمله کل بدن ماهی، ماهیچه، تخم ماهی، معدن، کلیه، کبد، پوست و باله‌ها بدست می‌آیند. گوشت معمولاً بعنوان ماهیچه یا بخش گوشتی بدن جانوران که بعنوان غذا مصرف می‌شوند، تعریف می‌شود، اما تعریف آن شامل دیگر بافتهای قابل خوردن نیز می‌شود. بافت ماهیچه از صدها نوع پروتئین مختلف به همراه دیگر مولکولهای محتوی نیتروژن که به آنها نیتروژن غیر پروتئین NPN گفته می‌شود، تشکیل شده است. سه گروه پروتئین ماهیچه‌ای عبارتند از:

(۱) پروتئین‌های سارکوپلاسمی که از سارکوپلاسم عضلانی می‌باشند و در آب یا محلول نمک با شدت یونی پایین، قابل حل می‌باشند، (۲) پروتئین‌های میوفیبریلایی (عضلانی - رشته‌ای) که از دستگاه منقبض شونده هستند و در محلول نمک با شدت یونی بالا قابل حل می‌باشند به و (۳) پروتئین‌های استروما یا بافت رابط که عموماً از ماتریکس (بافت زایا) خارج سلولی هستند و در آب، محلول قلیایی و محلول نمک با شدت یونی بالا حل نمی‌شوند. دیگر پروتئین‌های مربوط به غشاهای سلولی می‌شوند.

ترکیبات NPN اغلب از سارکوپلاسم تولید می‌شوند و شامل پپتیدها، اسیدهای آمینه، آمین‌ها، اکسیدهای آمین، ترکیبات گوآئیدین، ترکیبات آمونیوم چهارتایی، یورین و اوره می‌باشند. پروتئین و NPN با هم «پروتئین خام» نامیده می‌شوند. توزیع درصد (میزان)

ترکیبات پروتئین خام در میوسیستمهای (سیستمهای عضلانی) غذایی مختلف تا حدی تغییر می کند.

برآوردهای غلظت پروتئین سارکوپلاسمی بر پایه تعیین نیتروژن، NPN را مشخص می کنند. بنابراین مهم است که بدانیم جزء NPN به دلیل درصد نسبتاً بالای کل نیتروژن موجود در ماهیچه جانوران آبزی می تواند دارای اهمیت باشد. در مقایسه با میوسیستمهای غذایی حاصل از حیوانات خشکی، ماهیچه های ماهی باله دار محتوی پروتئین بافت همبند کمتری (۳٪ - ۲ در مقابل ۲۸٪ - ۱۶)، پروتئین خام در میوسیستمهای (سیستمهای عضلانی) غذایی مختلف تا حدی تغییر می کند.

برآوردهای غلظت پروتئین سارکوپلاسمی بر پایه تعیین نیتروژن، NPN را مشخص می کنند. بنابراین مهم است که بدانیم جزء NPN به دلیل درصد نسبتاً بالای کل نیتروژن موجود در ماهیچه جانوران آبزی می توانند

عملکردهای سلولی ترکیبات نیتروژن دار در جانوران زنده شامل نقشهای در کاتالیزود آنزیم، تنظیم فشار اسمزی، ضدانجماد، متابولیسم مبانجی، ذخیره نیتروژن، ساختمان سلولی، غلظت ماهیچه ای و فرآیندهای انتقال می باشند. ترکیبات نیتروژن دار به انرژی و فایده غذایی محصولات دریایی به انحاء مختلف کمک زیادی می کنند.

آنها به طور جمعی بر کلیه ویژگیهای متمایز غذایی از جمله رنگ، بافت، قوت غذایی، ایمنی و سلامتی و خرابی پس از درصید گوشت ماهی تأثیر می گذارند. ترکیبات

نیترژن دار در گوشت ماهی، همچنین به این دلیل مهم هستند که در تغییر شیمیایی و فیزیکی در طول فرآوری محصولات دریایی نقش دارند.

وقوع متغیر و خواص پروتئین ویژه یا ترکیبات NPN در ماهی عامل مهمی برای تعیین این هستند که چرا گونه‌های مختلف کم و بیش مستعد و هیدراسیون (از دست دادن آب) انجماد، عمل‌آوری حرارتی و تخمیر می‌باشند. هدف این فعل بررسی مختصر دانش، از پروتئین‌ها و ترکیبات NPN در محصولات دریایی اهمیت است/

عوامل میان‌گونه‌ای

علیرغم تنوع طبقاتی وسیع حیواناتی که تشکیل غذاهای دریایی را می‌دهند، ترکیبات اصلی نیترژن‌دار در ماهیچه‌های اکثر جانوران آبی در حد قابل توجهی مشابه یکدیگر می‌باشند.

به نظر می‌رسد الگوهای متابولیسمی یکسانی در کل سلسله حیوانات وجود دارد. اختلافات متابولیسمی معمولاً نتیجه تغییر در کل یک مسیر متابولیسمی نمی‌باشند. تنوع ژنتیکی یا فنوتیپی در متابولیسم را می‌توان به هر یک از عوامل زیر مربوط دانست: (۱) اضافه کردن یا حذف به صورت « همه یا هیچ » یک آنزیم به یک مسیر اصلی (۲) اختلافات موجود در مقدار یک آنزیم (۳) اشکال مولکولی چندگانه یک آنزیم در همان بافت از همان موجود زنده و (۴) اشکال یکجور از یک آنزیم در همان بافت از موجودات زنده دیگر. آنزیمهای استثنایی که تنها در منابع خاص غذاهای دریایی یافت شده‌اند عبارتند از: پلی فنولوکسیداز در سخت پوستان کارنوسیداز در مارماهی ها و تری اتیلامین

- ان - اکسیداز دمتیلاز در ماهی گدوئی. به همین ترتیب غلظت بالای دیگر ترکیب یا ترکیبات نیتروژن دار از ویژگیهای بافت ماهیچه ای در گروه های طبقاتی معینی می باشد برای مثال هیتس دین در ماهی اسکومبروئید و اوره در ماهیان غضروفی.

عوامل درون گونه ای

برخلاف بافتهای عضلانی سفید، عضلانی سیاه دارای پروتئین سارکوپلاسمی کمتر و NPN بیشتری هستند. در مواد پیچیده تر، کمیت، خواص فیزیوشیمیایی و خواص کاتالیزی آنزیمها و دیگر مواد تشکیل دهنده می توانند با سن بیولوژیکی، رژیم، نوع رفتار، دمای محیط زندگی، عمق آب و دیگر عوامل محیطی و آنژی تغییر کند. برای مثال، یک آنزیم پروتئناز از بوربوت (ماهی ریش دار) زمستانی و بهاری در شرایط ثبات حرارتی، مقدار ثابت سینتیک (درجه تغییری یک عنصر) و حاصیت بازدارنده تغییر می کند. اهمیت شرایط محیط زندگی همچنین در این یافته ها مبنی بر اینکه مقادیر اسیدهای آمینه آزاد و دیگر ترکیبات NPN در یک ماهی پرورشی و یک ماهی وحشی از یک گونه تا حد زیادی تغییر می کند، نیز به چشم می خورد. Fig. 3.1

حجم کلی پروتئین

حجم پروتئین خم غذاهای دریایی از کمتر از ۸ تا بیش از ۲۵٪ وزن ماهی در نوسان می باشد. با این وجود، بیشتر بافت عضلانی ماهیان محتوی تقریباً ۲۲-۱۸ درصد پروتئین و میزان متوسط برای ۵۴۰ تجزیه و تحلیل خلاصه شده در شکل ۱-۳، ۱۸/۵٪ می باشد.

گوشت سخت پوستان (خرچنگهای کوچک و بزرگ ، میگوها) نسبت به گوشت بدن نرم تنان انواع (صدفهای خوراکی ماهی مرکب) دارای پروتئین خام بیشتری است. ترکیب پروتئین تخم ماهی از ۱۲٪ (فرشته ماهی) تا ۳۰٪ (خرچنگ) تغییر می کند و در داخل گونه ها از ترکیب پروتئین ماهیچه بیشتر است.

نوع ماهیچه

ماهیچه، بافتی متشکل از عناصر ناهم شکل است که به طور طبیعی از مخلوط انواع فیبر (الیاف) و یک ماتریکس خارج سلولی تشکیل یافته و محتوی مواد باکتری خوار و خون رسوبی می باشد. در داخل گونه ها، گوشت و بافتهای سفید نسبت به نوع سیاه آنها دارای پروتئین بیشتری هستند. این تفاوتها در جانورانی که محتوی مقادیر بیشتری چربی در ماهیچه های سیاه هستند، می تواند بسیار بیشتر باشند. حجم پروتئین در انتهای دم و پس گردن فیله ها به دلیل نسبت متغیر بافتهای عضلانی سفید و سیاه می تواند تا چندین درصد تفاوت کند. فیله ها بسته به پراکندگی ماهیچه های سفید و سیاه ممکن است محتوی پروتئین بیشتر (مثلاً در ماهی روغن اقیانوس اطلس) یا کمتر (مثلاً در ماهی آزاد اقیانوس اطلس) در قسمت پس گردن باشند. بنابراین باید به روشی که فیله ها جهت تعیین میزان کل پروتئین نمونه سازی می شوند، توجه کرد.

تغییرات فصلی و شرایط رشد و پرورش

اگر چه حجم ماهیچه در اوقات مختلف سال در حد زیادی تغییر می کند. با این حال حجم کلی پروتئین عموماً با فصل ماهیگری، دچار تغییرات زیادی نمی شود. در ماهی آبو

نوعی (قزل آلاهی آبهای شیرین) ، حجم پروتئین ماهیچه سفید از تابستان تا پائیز بدون هیچ تفاوت محسوسی بین نوع پرورشی و وحشی آن، کمی کاهش می یابد. البته تفاوتی در حجم پروتئین ماهیچه سفید بین ماهی وحشی و پرورشی گزارش شده اند. از ۲۳ گونه آزمایش شده، حجم پروتئین در ماهیچه ماهی وحشی برای ۱۳ گونه و در ماهیچه ماهی پرورشی برای ۸ گونه تا حد بسیار زیادی بیشتر بود. در بیشتر موارد، تفاوتی در حجم پروتئین کمتر از ۲٪ می باشد. با این حال، اردک ماهی راه وحشی در مقایسه با نوع پرورشی آن دارای ۵٪ پروتئین بیشتر بود.

تقلیل (نقصان) پروتئین

بلوغ غدد جنسی و یا دوران طولانی محرومیت از غذا می تواند منجر به تقلیل عضلانی به همراه کاهش قابل توجهی در حجم پروتئین ماهیچه در ماهی آزاد اقیانوس آرام، ماهی روغن اقیانوس اطلس، حولا ماهی دورو و ماهی دیل آمریکایی شود. در موارد شدیدتر از سفره ماهی ژله ای، غلظت پروتئین ماهیچه کمتر از نصف آن در در نوع معمولی این ماهی می باشد. تقلیل پروتئین معمولاً به افزایش آب در ماهیچه مربوط می شود.

گروه های پروتئین

پروتئین های سارکوپلاسمی

جزء سارکوپلاسمی یا « میوژن » ماهیچه، خانواده بزرگی از پروتئین های است که دارای خاصیت قابل حل بودن در آب و محلول نمک رقیق هستند. این گروه ممکن به طور

ناخواسته شامل پروتئین هایی باشد که در سارکوپلاسم خیلی قابل حل باشد، به ویژه پروتئین های غشایی، پروتئین های غشایی، پروتئین های سارکوپلاسمی ماهی کم و بیش شبیه به پروتئین های سارکوپلاسمی حنوارن می باشد، یعنی آنها شامل میرگلوبین، صدها آنزیم و آلبومین های دیگر هستند. ماهیچه های ماهی و مهره دارای پست نسبت به ماهیچه های حیوانات خشکی تفاوت می کند به طوری که آنها محتوی مقادیر بیشتری از پروتئین های پیوند خورده با Ca^{2+} به نام پارالبومین هستند.

حجم

پروتئین های سارکوپلاسمی معمولاً شامل تقریباً ۲۵-۱۵ درصد مجموع پروتئین موجود در ماهیچه ماهی می باشد. حجم پروتئین سارکوپلاسمی در ماهیان اقیانوسی میان آبی همانند ساردین و ماکرل بیشتر و در ماهیان ساکن در کف دریا همچون ماهی دیل و اسپنر کمتر است.

شناسایی ، گونه ها

از پروتئین های سارکوپلاسمی در صورت جدا شدن از طریق متمرکز کردن ایزوالکتریک یا الکتروفورس (هجرت الکترونی) می توان برای « انگشت نگاری کردن » یا شناسایی گونه های ماهی ها استفاده کرد.

الکتروفورس دیسکی - ژلی پروتئین های سارکوپلاسمی بدست آمده از ۱۶ گونه، در غیاب دودسیل سولفات سدیم (SDS) ، الگوهای الکتروفورسی مختص به گونه ای ایجاد می کند که در ماهیهای آب شور و آب شیرین بسیار با یکدیگر تفاوت می کنند.

از الکتروفورس SDS - ژلی دوبعدی پروتئین های سارکوپلاسمی برای دسته بندی ماهیها به ۳ گروه استفاده شده است: ماهیان ته آبی (ساکن در ته آب) سفید گوشت دریایی (آب شور). ماهیان میان آبی قرمز گوشت دریایی و ماهیان آبهای شیرین. از توزیع پروتئین ۴۳ KDa (کراتین گیناز)، ۴۰ KDa (آلدولاز) و ۳۵ KDa (گلیسرالدهید - ۳- فسفات دهید روزناز) برای دسته بندی این ۳ گروه ماهیها استفاده شد. از رنگ نگاری مایع سطح بالای پروتئین سارکوپلاسمی نیز برای شناسایی و تعیین گونه ها استفاده شده است. پروتئین های سارکوپلاسمی را برای شناسایی نسلها یا گروههای مجزای داخل یک گونه نیز می توان به کار برد. به طور خاص، از چند شکلی (پلی مورفیزم) آنزیم می توان برای تشخیص گروهها^۱ ماهیها استفاده کرد.

لخته شدن (انعقاد) در برابر گرما

بیشتر پروتئین های سارکوپلاسمی ماهیهای میان آبی زمانی که در آب در گرمای بیش از ۵۰ درجه سانتی گراد قرار گیرند، مثلاً در دمای ۹۰ درجه سانتی گراد به مدت ۱۰ دقیقه، دچار لخته گی (انعقاد) می شوند. تنها ۶۵ تا ۷۵ درصد پروتئین های سارکوپلاسمی حاصل از ماهیهای ته آبی با گرما لخته می شوند. پارولبومین های (۱۲ KDa) با حجم مولکولی کم زمانی که در حرارت ۷۰ درجه سانتی گراد یا بالاتر قرار گیرند قابل حل باقی می ماند. پروتئین های حاصل از ماهیان دریاها عمیق نسبت به پروتئین های ماهیان آبهای گرمتر، در برابر گرما ثبات کمتری دارند.

¹ - Strains

مقادیر کم پروتئین‌های سارکوپلاسمی برتوان و قابلیت تغییر شکل ژل‌های پروتئینی میوفیبریل تأثیر منفی دارد.

پروتئین‌ها ممکن است در طول تشکیل ماتریکس ژل. با پیوند عرضی میوزین تداخل کنند همان‌گونه که آنها ژل‌ها را تشکیل نمی‌دهند و ظرفیت نگهداری آب کمی دارند. به نظر می‌رسد پروتئین‌های سارکوپلاسمی مسؤول نیروی ژل پائین محصولات تولید شده از ماکرل و ساردین می‌باشند. در تولید سوریمی^۱، شستشوی ماهی با آب به چند منظور انجام می‌شود که یکی از آنها از بین بردن پروتئین‌های قابل حل در آبی است که با ژل‌سازی تداخل می‌کنند. مقادیر کم مواد معدنی در آب مورد استفاده در شستشو می‌تواند بر حذف کنندگی انتخابی پروتئین‌های سارکوپلاسمی از ماهیهای قیمة شده تأثیر داشته باشد. به همین دلیل، سختی آب مورد استفاده برای شستشوی گوشت‌های قیمة شده می‌تواند بر کیفیت سوریمی تأثیر بگذارد.

آنزیمها

پروتئین‌های سارکوپلاسمی ماهی، تا حد زیادی دارای همان دسته از آنزیمهای اصلی و عملکردی است که در پستانداران، پرندگان و خزندگان به طور معمول یافت می‌شود. این آنزیمها شامل آنزیمهای سارکوپلاسمی هستند که در فعالیتهای فیزیولوژیکی تنفس، گوارشی درون سلولی، رشد سلول، تقسیم سلول و متابولیسم ثانویه نقش دارند. بر این اساس، می‌توان حدس زد که تمامی ۶ دسته از آنزیمها (اکسیدور اکتازها، ترانسفرازها،

¹-Surimi

هیدرولازها، لیاها، ایزومرازاها و لیاها) در ماهیچه ماهی وجود دارد. جنبه‌های قیاسی آنزیمهای ماهیچه‌ای در گوشت‌های مرغ و خروس، گاو، بره، خوک و ماهیها توسط هارد (۱۹۹۰) مورد بررسی قرار گرفته است.

عمده‌ترین گروه‌های آنزیمی که تاکنون بعنوان آنزیمهای تأثیرگذار بر کیفیت خوراکی ماهی شناخته شده‌اند. هیدرولازها، اکسیدوز و کتازها و ترانسفرازها می‌باشند. سیمپسون و همکاران (۱۹۹۱) روی آنزیمهای دریایی مطالعه کرده‌اند.

هیدرولازها

آنزیمهای مهم هیدرولیز کننده (تجزیه کننده با آب) در ماهیهای پس از صید شامل پروتئیدنازاها و پتیدازها، لیپازها و فسفولیپازها و گلیکوژن هیدرولازها هستند. پروتئنازاها سازنده مهم در غذاهای دریایی شامل آنها می‌باشند که در بخشهای زیر قرار دارند:

(۱) سلولها عضلانی (۲) ماتریکس برون سلولی و بافت رابط احاطه کننده سلولهای عضلانی (۳) اندامهای گوارشی و دیگر اندامها، پروتئنازهای ماهی دخیل در فرآیند گوارش اولین بار بیش از ۱۰۰ سال قبل مورد مطالعه قرار گرفتند. بعضی از آنزیمهای گوارشی همانند پپسین ماهی آزاد، بیش از ۵۰ سال قبل برای اینکه ارزش و ساختمان یکنواختی پیدا کنند، تصفیه شدند. در سالهای اخیر، از اشکال مولکولی چندگانه آنزیمهای گوارشی و بیوشیمی قیاسی آنها، شناخت بیشتری پیدا کرده‌ایم. وجود آنزیمهای لیزوزی در ماهیچه ماهی تقریباً ۳۰ سال قبل کشف شده است اگر چه آنزیمهای

کاپتیک^۱، جدیدی در ماهیها و صدفها همچنان در حال کشف شد. پروتئینازهای ماهیچه‌ای با جرم مولکولی بالا پایدار در شرایط گرمایی و قلیایی در ماهیچه ماهی نزدیک به ۲۰ سال قبل شناسایی شدند و ارتباط تضعیف ژل سوریمی به طول کامل مورد مطالعه قرار گرفته‌اند. پروتئینازهای اخیراً کشف شده در بافتهای غذاهای دریایی عبارتند از: پروتئینازهای خنثی فعالش شده با Ca^{2+} ، پروتئینازهای خنثی برانگیزندهٔ مودوری^۲، پروتئینازها یا پروتئینازهای چند کاتالیزی و متالو- پروتئینازهای دارای فعالیت تبدیل کلاژن به مواد ساده‌تر. گروههای متعددی از پروتئینازها یا پروتئینازهای چند کاتالیزی و متا- پروتئینازهای دارای فعالیت تبدیل کلاژن به مواد ساده‌تر، گروههای متعددی از پروتئینازها یا پروتئینازهای چند کاتالیزی و متالو- پروتئینازهای دارای فعالیت تبدیل کلاژن به مواد ساده‌تر، گروههای متعددی از پروتئینازهای ماهی خیلی زیاد جزء پروتئین‌های سارکوپلاسمی مرتبط با اندامهای سلولی (مثلاً کاتپسین‌ها)، بافت رابط (کلاژنازاها) و میوفیبریلها (مثلاً پروتئیناز قلیایی) نیستند. مطالعات انجام گرفته درباره پروتئینازهای با منشأ داخلی حاصل از غذاهای دریایی به تفصیل توسط هارد (۱۹۹۴) مورد بررسی و مرور مجدد قرار گرفته است.

نمونه‌هایی از پروتئینازهای ویژه در بافتهای ماهی در خلاصه شده‌اند.

¹- Catheptic

²- modori

آنزیمهای لیپولیز کننده (تجزیه کننده چربی) حاصل از ماهی شامل آنهایی می شود که از اندامهای گوارشی و از ماهیچه هستند.

لیپولیز به ویژه در ماهیهای یخ زده که در آنها امکان بروز هیدرولیز در مرحله لیپید در فعالیت های سطوح پائین آب وجود دارد، دارای اهمیت است.

اگر چه فسفولیپاز قابل حل از ماهیچه ماهی پولاک جدا شده است اما بیشتر پژوهشگران فسفولیپاز ماهیچه ای را با جزء میکروزوم شناسایی کرده اند. لیپاز ماهیچه ای با لیزوزومها شناسایی شده اند.

لیپولیز موجود در ماهیچه ماهی توسط شیوفات (۱۹۸۱) مورد بررسی قرار گرفته است. علاوه بر فسفولیپاز، به نظر می رسد هیدرولازهای کربوهیدرات نیز در تجزیه گلیکوژن در ماهیچه ماهی پس از صید نقش دارند. به نظر می رسد ظرفیت ماهیچه ماهیها برای جابجا کردن گلیکوژن از طریق یک مسیر هیدرولیزی (آمیلاز مانند) و نیز از طریق مسیر بهتر شناخته شده فسفوریلاز با ظرفیت ماهیچه حیوانات خشکی تفاوت می کند.

لیزوزومهای ماهیچه ای محتوی آنزیمهای تجزیه کننده پروتئوگلیکان همانند بتا - گلوکورونیداز و بتا - ای - استیل هگزو سامینیداز می باشند که می توانند در نرم سازی پس از صید بافت ماهیچه ای نقش داشته باشند. موجودات دریایی دارای آنزیمهای تجزیه کننده پلی ساکارید گوارشی پروتئنازهای با منشاء داخلی حاصل از غذاهای دریایی به تفصیل توسط هارد (۱۹۹۴) مورد بررسی و مرور مجدد قرار گرفته است.

اکسیدور اکتازها

اکسیدورداکتازهای شناخته شده فعال در بافتهای ماهیها در جدول ۵-۳ آورده شده‌اند. اکسیدازهای پلی فنل به ویژه در سخت پوستان حائض اهمیت هستند چرا که توانند باعث بی رنگ سازی (تغییر رنگ) پس از صید شوند. لیپوکسیژنازها در پوست، آبشش و بافتهای ماهیچه‌ای شناسایی شده‌اند. این آنزیمها با بی رنگ کننده‌های کارتنوئید (نوعی رنگدانه) پوست و بوی ماهی تازه به نوعی در ارتباط هستند.

بخشی از فعالیت لیپوکسیژناز ماهی علاوه بر پروتئین‌های سارکوپلاسمی قابل حل با غشاهای میکروزوم مرتبط می‌باشند دیگر اکسیدوز داکتازهای کشف شده در ماهی، پروکسیدازها، کاتالاز و سوپراکسید دیسمیوناز می‌باشند. اکسیدوز داکتازها همچنین از اجزاء مهم مسیر گلیکولیز (تجزیه گلیکوژن) می‌باشند. اگر چه این آنزیمها معمولاً بعنوان پروتئین‌های سارکوپلاسمی در نظر گرفته می‌شوند. با این حال ممکن است بصورت ذرات ریزی چسبیده به ماهیچه ماهی باشند. روی لاکتیک دی‌هیدروژن نازهای حاصل از ماهیهای دریایی به خوبی مطالعه می‌شود، گرچه آنها در ماهیچه برخی از بی مهره‌داران مانند ماهی مرکب وجود ندارد.

آنزیمهای دیگر

از میان بسیاری از آنزیمهای قابل حل شناخته شده دیگر در ماهیها می‌توان به ترانسفرازها، فسفوفراکتوکینازها، ترانسگلوتامیناز و گلوتایتون اس - ترانسفراز اشاره کرد. ماهیچه ماهی شامل ۳ نوع گلیکوژن فسفوریلاز غیر قابل تبدیل می‌باشد.

اسیل کاتالیزهای ترانسگلوتامیناز، واکنشها را میان گروههای I - کاربوکسامید پس مانده های گلوتامین در بین پروتئین ها و مواد پذیرنده مناسب، معمولاً آئین های اصلی انقال می دهند. زمانی که پس مانده های لیزین در پروتئین، مواد پذیرنده اسیل باشند، واکنشها به تشکیل یک پیوند ۴- (I - گلوتامیل) لیزین ایزوپپتید که به پروتئین های پیوند (اتصال) عرضی کمک می کنند، منجر می شوند. این واکنش ظاهراً مسؤول انجام پیوند عرضی بین مولکولی زنجیره سنگین میوزین در طول فرآیند^۱ خمیر سوریمی می باشد. تریمتیلامین - ان - اکسید^۲ دمتیلاز در تخریب بافت ماهی گدوئید منجمد نقش دارد.

این آنزیم از بافتهای مختلف ماهی از جمله روده کورباب المعدی، کبد، کلیه، پانکراس های کبدی و ماهیچه جدا شده است. اگر چه گزارشهایی از دمتیلاز TMAO حاصل از ماهیچه ماهی وجود دارد، با این حال بیشتر پژوهشها نشان داده اند این آنزیم به صورت ذرات چسبیده هستند.

رنگدانه ها

ترکیبات نیتروژن دار متعددی در رنگ سازی ماهیها و صدفها نقش دارند. غیر از میوگلوبین، اغلب این ترکیبات با بافت اپیتلیومی مرتبط هستند و همه جا روی آنها بررسی می شود. رنگدانه های محتوی نیتروژن عبارتند از کارتنوپروتئین های آبی - سبز تا قرمز، ایندیگوئیدهای آبی - ارغوانی، ملانین های قهوه ای - سیاه و ملانوپروتئین ها،

¹ - suwari

² - TMAO

آماتیدهای رنگی متنوع که چند چرخه‌ای هستند، ترکیبات معطر حاصل از سفالو پادها، تترا پیرولهای قرمز - سبز از قبیل بیلوردین، فلاوین‌های مرتبط با پوست ماهیهای بدون فلس، پیورین‌های مسؤل نمایش رنگین‌کمانی سفید در لوکوفورهای پوست ماهی و پترین‌ها که در رنگین‌کمان آبی فلسهای ماهی نقش دارند. پروتئین‌های هم^۱ به دلیل حضور آنها در همه جا، به دلیل فعالیت بی‌رنگ‌سازی آنها و تأثیر بر اکسیداسیون چربی در گوشت ماهی دارای اهمیت هستند.

پروتئین‌های هم (haem)

رنگدانه‌های مرتبط با رنگ سطحی قرمز روشن ماهی شامل اکسید میوگلوبین و اکسیدهموگلوبین می‌باشند. به طور معمول، هموگلوبین

(۱) haem: رنگدانه آهن‌دار قرمز که از هموگلوبین بدست می‌آید.

کمتر در شرایط و شکل ظاهری غذاهای دریایی دارای نقش می‌باشد، چرا که در طول رسیدگی و ذخیره‌هنگامی که میوگلوبین توسط ساختمان سلولی نگهداری می‌شود، به آسانی از بین می‌رود. بیوشیمی پروتئین‌های هم در گوشت توسط مندمن (۱۹۸۷) بررسی شده است.

در برخی از سخت‌پوستان و نرم‌پوستان و بعضی از ماهیهای خاص قطب جنوب دارای خون بی‌رنگ، هموگلوبین وجود ندارد. گروه جانشین هموگلوبین‌ها یعنی پروتوهم ۱ در تمام جانوران یکسان است؛ با این حال، بخش پروتئین مولکول از گونه‌ای به گونه دیگر

¹ - Haem

تا حدی تفاوت می کند. علیرغم این، هموگلوبین های بی مهره داران می تواند شامل بیش از ۴ گروه هم و ماهیهای اولیه (مارماهی و مارماهی دهان گرد) باشد که دارای مونومر، هموگلوبین مانند، هستند. گزارش شده است که ترکیب هموگلوبین اریه ماهی با سولفید هیدروژن موجب بی رنگ شدن رنگدانه، سبز می شود. در طول این واکنش، اسید ایزو والریانیک تشکیل می شود که عامل یک بوی نامطبوع می باشد.

فیبرهای (رشته های) قرمز و سفید در ماهیها در مقایسه با ماهیچه های حیوانات خشکی بیشتر از یکدیگر جدا هستند. بنابراین، ماهیچه قرمز ماهی نسبت به دیگر میوسیستمهای غذایی به دلیل غلظت بالای میوگلوبین ظاهر تیره تری دارد. حجم میوگلوبین ماهیچه همراه با ازدیاد سن و در طول فصل مهاجرت افزایش می یابد. میوگلوبین های حاصل از ماهیها دامهای ترکیبات اسید آمینه ای که با این نوع ترکیبات در پستانداران تفاوت چشمگیری دارد. یکی از مشخصه های خاص بعضی از میوگلوبین های ماهی (مثلا ماهی تن)، مقداری پس مانده سیتستین در کنار هم می باشد. چنین میوگلوبین هایی می توانند با ترکیبات تیول در حضور اکسید تری متیلامین واکنش صورت دهند و موجب بی رنگ شدن رنگدانه سبز گوشت شوند. به طور کلی، میوگلوبین های ماهیها در مقایسه با میوگلوبین های پستانداران راحت تر اکسید و به متمیوگلوبین تبدیل می شوند. ماهیچه ماهی محتوی آنزیم (های) اکسید و روداکتاز با توانایی تبدیل مجدد متمیوگلوبین به میوگلوبین می باشد.

هموسیانین ها

صدفها دارای پروتئین های محتوی مس هستند که هموسیانین نامیده می شوند و همانند هموگلوبین ها، به شکل برگشت پذیری با اکسیژن ترکیب می شوند. هموسیانین یک مولکول اکسیژن را با هر دو اتم مس پیوند می دهد و دارای یک زیر واحد ۷۵-۵۰ KDa می باشد. هموسیانین با حرارت تغییر ماهیت داده یا اکسی هموسیانین به رنگ سفید در می آید و در حضور سولفید هیدروژن، تشکیل رنگ آبی - سبز می دهد. هموسیانین همچنین دارای فعالیت کاتالاز مانند می باشد.

پاروالبومین ها

پاروالبومین ها گروهی از پروتئین های اسیدی پیوند دهنده Ca^{2+} دارای حجم مولکولی پائینی (تقریباً ۱۲ KDa) است که در گرما، تغییرناپذیر و در آب قابل حل می باشند. پاروالبومین و دیگر پروتئین پیوند دهنده کلسیم، کالمودولین در ماهیچه مهره داران پست آبری از جمله ماهی وجود دارد. در ماهی، این مولکولها ۲۰ تا ۳۰ درصد جزء پروتئین سارکوپلاسمی را تشکیل می دهند.

به نظر می رسد پروتئین های پیوند دهنده کلسیم همان کاری را انجام می دهند که ترکیب تروپومیوزین در مهره داران عالی انجام می دهند.

با این وجود، نقش فیزیولوژیکی دقیق پاروالبومین ها هنوز مشخص نیست. آنها با ماهیچه اسکلتی سریع با تحریک عصب فعال شده در ارتباط می باشند. گزارشهای مربوط به تهیه و جدا کردن پاروالبومین از ماهیچه ماهی در جدول خلاصه شده است.

ساختار اولیه پاروالبومین های ماهیها تا حد زیادی شبیه به آلرژن (ماده حساسیت زا) M ماهی روغن^۱ که بعنوان یک پاروالبومین نیز دسته بندی شده است، می باشد. الرژن M یکی از قویترین مواد آلرژیک زای غذایی شناخته شده است.

گازا و راسکو (۱۹۹۳) درباره ایمن شناسی پاروالبومین ماهی تحقیق کرده اند. میزان حساسیتهای شدید با واسطه IgE در سخت پوستان با آنها در ماهیها یکسان می باشد اما الرژنها (آنتی ژن ۱ و ۲ در میگو) ، پروتئین های متفاوتی می باشند. آنتی ژن ۱ میگو ، پروتئینی ۲۰/۵ KDa و پایدار در گرما است که محتوی ۰/۵٪ کربو هیدرات می باشد. آنتی ژن ۲ ، پروتئینی ۳۸/۳ KDa دارای ۴٪ کربو هیدرات است و در میگویی که ۱۰ دقیقه جوشانده شود، ثابت می باشد و تغییری نمی کند.

پاروالبومین ها همچنین به این خاطر جالب توجه هستند که می توانیم از آنها برای تأیید منشأ و اصل گونه یک محصول غذای دریایی آماده شده استفاده کنیم. همچنین می توانیم با جابجایی و دور کردن پاروالبومین ها در هنگام تولید سوریمی، به خواص ژله ای بهبود یافته قیمت ماهی با آب شسته شده کمک کنیم.

¹- Cod

پروتئین های میوفیبریلایی (عضلانی - رشته‌ای)

پروتئین های میوفیبریلایی آنهایی هستند که از دستگاه قابل انقباض میوفیبرل در میان سلول ماهیچه‌ای تشکیل شده‌اند. میوزین و اکتین پروتئین های میوفیبریلایی هستند که مستقیماً در چرخه انقباض - برگشت از انقباض (حالت سکون و آرامش) نقش دارند. پروتئین های دیگری که غیر مستقیم در این چرخه شرکت دارند، پروتئین هلی ناظر یا پروتئین های ناظر اصلی و فرعی نامیده می‌شوند.

گروه سوم: پروتئین های داربستی یا پروتئین های رشته‌ای نامیده می‌شوند که دارای نقشی ساختمانی در میوفیبرل و سلول ماهیچه‌ای هستند. عقیده بر این است که این گروه سوم از پروتئین ها باعث تداوم ساختمانی در امتداد میوفیبریل و سلول ماهیچه‌ای می‌شود. نسبت پروتئین میوفیبریلایی به کل پروتئین ماهیچه‌ای در ماهیها در مقایسه با این نسبت در حیوانات خشکی بیشتر می‌باشد. با این وجود، مقادیر نسبی اجزاء جداگانه با هم یکسان هستند. درباره موضوع عمومی پروتئین های میوفیبریلایی مهره‌داران بررسیهای زیادی صورت گرفته است.

میوزین

مولکولهای میوزین از رشته‌های (فیلامان) ضخیم می‌باشند و تقریباً نیمی از پروتئین های موجود در دستگاه منقبض شونده را تشکیل می‌دهند. مولکول میوزین از دو زیر مجموعه به نام زنجیره‌های سنگین (۲۰۰ KD a) و تا حداکثر چهار زیر مجموعه به نام زنجیره‌های سبک (۳۰DKa - ۱۶) تشکیل شده و دارای ساختمان طویلی با دو

سرگوییچه مانند است. در ماهی، انواع مختلفی از میوزین با میزانهای مختلف پراکندگی زنجیره سبک کشف شده‌اند.

میوزین حاصل از ماهیچه سفید ماکرل دارای دو زنجیره سبک شبیه به میوزین سریع خرگوشی می‌باشد. فعالیت آنزیم ATP¹ میوزین در ناحیه سر تیولکول صورت می‌گیرد و این فعالیت برای فعل و انفعال میوزین با اکتین لازم می‌باشد.

ترکیب اسید آمینه و وزنهای مولکولی میوزین های ماهی ها با هم یکسان می‌باشند. حجم بالای گروههای تیولی در میوزین در عمل آوری گوشت نقش مهمی ایفا می‌کند و در بسیاری از گونه‌های ماهیها با هم یکسان می‌باشند.

حجم بالای گروههای تیولی در میوزین در عمل آوری گوشت نقش مهمی ایفا می‌کند و در بسیاری از گونه‌های ماهیها با هم یکسان می‌باشند. حجم بالای گروههای تیولی در میوزین در عمل آوری گوشت نقش مهمی ایفا می‌کند و در بسیاری از گونه‌های ماهیها یکسان می‌باشند.

برای جداسازی و بدست آوردن میوزین‌ها از ماهی هم شرایط استخراج ویژه‌ای که در آن از تشکیل اکتیومیوزین جلوگیری شود، نیاز می‌باشد. در استخراج میوزین از ماهی مرکب باید از تشکیل پروتئازهای با منشأ داخلی که می‌توانند مولکول را در طول استخراج شدیداً هیدولیز کننده جلوگیری کرد. بین میوزین ماهی و پستانداران تفاوتی

¹-Atpase

مشخص شده‌اند. فعالیتهای Ca^{2+} -ATPase و Mg^{2+} -ATPase میوزین تیلایپیا و ماهی کپور در مقایسه با این فعالیتها در میوزین خرگوش کمتر می‌باشند. میوزین ماهیهای ساکن آبهای سرد نسبت به میوزین ماهیهای ساکن آبهای گرم، ثبات و پایداری کمتری دارد. حتی در گونه‌های یکسان، دمای آب (۱۰ درجه سانتی‌گراد در مقابل ۳۰ درجه سلسیوس) در طول رشد بر خواص میوزی ماهی کپور تأثیر می‌گذارد. میوزین ماهی در دمای معتدل و انجماد سریع‌تر از میوزین خرگوش تغییر ماهیت می‌دهد و انباشته می‌شود و تحت تأثیر تشکیل پیوندهای دی‌سولفید قرار می‌گیرد.

پارامیوزین

پارامیوزین در ماهیچه‌های صاف و تنگ و باریک جانوان بی‌مهره بوجود می‌آید. این مولکول ۲۰۰ KDa هسته مرکزی رشته‌های فخیم چنین ماهیچه‌هایی را شکل می‌دهد. پارامیوزین از ۱۴٪ پروتئین‌های مایع قابل حل در نمک مربوط به ماهی مرکب و ۶۵٪ ماهیچه پای آبالون (نوعی صدف مارپیچ) تشکیل شده است. ظاهراً پارامیوزین، در غلظتهای نسبتاً کم، در ساختمان اکتريمیوزن محصولات ژل گوشت ماهی نقش دارد.

اکتین

اکتین، پروتئینی گویچه شکل است^۱ که در غلظت نمک فیزیولوژیکی پلیمریزه می‌شوند تشکیل رشته‌هایی به نام اف - اکتین^۲ را می‌دهند. مطالعات اخیر نشان داده‌اند که اکتین

^۱ - G-actin

^۲ - f-actin

ماهی روغن^۱ شبیه و همجنس اکتین خرگوش می باشد به غیر این تفاوت که در اکتین ماهی روغن، پرولین، بسیار بیشتر و پس مانده های اسپارتیک، گلوتامیک و لیزین کمتر می باشد. اکتین جزء اصلی رشته های نازک و پس از میوزین، مهمترین پروتئین میوفیبریلایی است.

برای استخراج اکتین ماهی، متدهایی ابداع شده اند.

اکتین های حاصل از ماهی مرکب، کپورماهی، تیلاپیا و سنگ ماهی، جرمهای مولکولی مشابهی با جرم مولکولی اکتین حاصل از ماهیچه خرگوش دارند.

تروپومیوزین

تروپومیوزین، پروتئین ناظر (تنظیم کننده) مهمی متشکل از دو زنجیره زیر واحد تقریباً ۳۳ KDa است. نسبت این دو زیر واحد (a , b) با نوع فیبر ماهیچه ای تغییر می کند. تروپومیوزین موجود در ماهیچه اسکلتی ماهی پولاک نواحی قطبی بیشتر یک دیمر زنجیره های ۳۴KDa می باشد. جرمهای مولکولی زیر واحدهای ماهی مرکب تا حدی نسبت به آنها در گونه های مهره داری بیشتر است.

تروپومیوزین از نظر ترکیبات شیمیایی و اوزان عناصر با اکتین و تروپونین پیوند می خورد. تروپومیوزین اولین بار توسط هامویر از ماهی ماهیچه کپورماهی استخراج شد و از آن زمان تاکنون از گونه های مختلفی استخراج شده است.

¹-cod

ترکیب اسید آمینه تروپومیوزین تصفیه شده ماهی روغن cod به غیر از یک تفاوت یعنی داشتن پس مانده‌های اسپارتیک بیشتر، از بقیه جهات با این ترکیب در پستانداران مشابه است. همچنین گزارش شده است که مقادیر گلیسین و لوسین در حیوانات خونسرد کاملاً مختص به گونه هستند.

تروپونین‌ها

تروپونین یک پروتئین ناظر تقریباً ۸۰KDa است که به آنزیم تجزیه کننده^۱ ATP مربوط به اکتومیوزین، حساسیت را اعطا می‌کند. ۳ زیر واحد (یا زیر مجموعه) در پیوند دادن Ca^{2+} (تروپونین C)، آرام کردن ترکیب میوزین اکتین در حضور ATP (تروپونین I) و پیوند دادن کل تروپونین (تروپونین T) عمل و فعالیت می‌کنند. جرمهای مولکولی زیر واحدهای تروپونین کوسه و کپورماهی توسط شیمومورا و همکاران (۱۹۷۶) گزارش شده‌اند. تروپونین‌های ماهی مرکب جرمهای مولکولی ۵۸ و ۲۸ (۱) dimer: ترکیبی که با ترکیب دیگر از حیث درصد مواد متشکله مساوی ولی وزن مولکولی آقا دو برابر ۲۴ KDa دارند.

دیگر پروتئین‌های ناظر

اکتینین‌ها و دیگر پروتئین‌های ناظر (یا تنظیم کننده) کشف شده در ماهیچه اسکلتی در جدول ۷-۳ مشخص شده‌اند. و روی آنها تحقیقات زیادی شده است. دانش ما از این پروتئین‌ها در ماهیچه ماهی، ناقص و پراکنده می‌باشد.

¹- At pade

پروتئین های داربستی

پروتئین های داربستی یا رشته ای ظاهراً از طریق ایجاد پلهای درون فیبریلایی بین فیبریلایی، انسجام و یکپارچگی سیستم میوفیبریلایی را افزایش می دهند. پروتئین های دسته بندی شده در این گروه در جدول آورده شده اند.

کونکتین استخراج شده از بافتهای ماهیچه ای سفید و سیاه ماهی کپور به ترتیب ۴/۴٪ و ۲/۸٪ کل پروتئین ماهیچه را تشکیل می دهند. سکی و واتانابه (۱۹۸۴) در محتوای میوفیبریل های بدست آمده از ۷ گونه ماهی، هیچ تفاوت مهمی مشاهده نکردند. انعطاف پذیری کونکتینی کپور ماهی عموماً نتیجه رخ دادن طبیعی پیوندهای عرضی قابل کاهش، پیوند عرضی لیزینورلوسین و پیوند عرضی شناخته نشده دیگری می باشد.

مقدار کونکتین با افزایش ذخیره پس از مرگ، کاهش می یابد و می تواند در از بین رفتن خاصیت ارتجاعی (انعطاف پذیری) عضلانی ماهیچه ماهی پس از سخت شدن تأثیر داشته باشد. اگر چه پروتئین های داربستی دیگری در ماهیچه های اسکلتی حیوانات خشکی شناسایی شده اند.

اما از وجود و عملکرد آنها در ماهیها، اطلاعاتی در دست نیست.

پروتئین های استروما

ماده غیر قابل حلی که پس از برداشتن پروتئین های سارکوپلاسمی و میوفیبریلایی از ماهیچه به جا می ماند محتوی پروتئین های استروما است. دو نوع پروتئین مهم در این جزء پروتئین های بافت رابط می باشد که کلاژن و الاستین نامیده می شوند. بافتهای رابط

عموماً در ماتریکس خارج سلولی قرار دارند و در یک مادهٔ زمینه‌ای بدون شکل مشخصی از کربوهیدراتها و لیپیدها و نیز پروتئین‌ها است، محتوی سلولهای زنده بسیار کمی می‌باشد. فیروپلاستها، سلولهایی هستند که کلاژن، الستین و دیگر موادی از قبیل پروتئوگلیکان‌ها را که فضای بین ماهیچه و دیگر بافتها را پرمی‌کنند، سنتز و ترشح می‌کنند.

جزء استروما همچنین محتوی مقادیر کمی از دیگر پروتئین‌هایی است که از بافتهای رابط منشأ نمی‌گیرند. اجزاء دیگر جزء بخش استروما، لیوپروتئین‌های غشایی و پروتئینهای داربستی که دربارهٔ آنها همراه پروتئینهای میوفیبریلایی بحث شده می‌باشد.

کلاژن

کلاژن خانواده‌ای از پروتئین‌هایی است که معمولاً ۲۰ تا ۲۵ درصد کل پروتئین موجود در ماهیچه‌های پستانداران تشکیل می‌دهند. حجم کلاژن در ماهیچه ماهی کمتر از حجم آن در پستانداران می‌باشد و تقریباً ۱ تا ۱۲ درصد کل پروتئین و ۰/۲ تا ۲/۲ درصد وزن خالص ماهیچه را تشکیل داده است.

از آنجا که پروتئین‌های میوفیبریلایی ماهی ممکن است دچار تغییر ماهیت شده و در طول آماده‌سازی کلاژن، غیرقابل حل گردند، از بین بردن پروتئین‌های میوفیبریلایی تغییر ماهیت داده در کلاژن ماهی با استفاده از متدهای ابداعی برای ماهیچه‌های پستانداران و پرندگان، کاردشواری می‌باشد. ساتو و همکاران (۱۹۸۶) متد ساده‌ای ابداع کرده‌اند که در آن ماهیچه‌های به اجزاء کوچکتری که در آب داغ و اسید قابل حل می‌باشند و تمام کلاژن و

پروتئین های غیرکلاژن جزئی دیگری را در بردارنده خرد می شود. حجم کلاژن در سیستم عضلانی بدنی قابل انعطاف که مسؤول اعمال رانشی می باشد، از حجم آن در دیگر ماهیچه ها بیشتر است. به همین دلیل، ماهیچه انگوئیلی فرمها (anguilliforms) همانند مارماهی نسبت به تونی فرمها (thunuiiforms) همانند ماهی تن دارای کلاژن بیشتری هستند.

انواع کلاژن

بیش از ۱۰ نوع کلاژن مجزا در بافتهای جانوری یافته شده اند. مولکولهای کلاژن از ۳ زنجیره پلی پپتید α تشکیل یافته اند. حداقل ۴ نوع کلاژن (V, IV, III, I) در ماهیچه های پستانداران و پرندگان شناسایی شده است. در پستانداران، کلاژن نوع I متشکل از دو زنجیره $\alpha 1(I)$ و یک زنجیره $\alpha 2(I)$ می باشد و با فرمول $[\alpha 1(I)\alpha 2(I)]$ نشان داده می شود. زنجیره $\alpha 3$ بدست آمده از پوست کپورماهی و ماهی گرنایر، به $\alpha 1$ شباهت بیشتری دارد تا $\alpha 2$.

در ماهیچه های ماهی، کلاژن های نوع V نیز شناسایی شده اند، در حالی که کلاژن های نوع III مانند قابل تشخیص نبودند. کلاژنهای نوع V, VI فیبریلهای کلاژنی خاص بوجود نمی آورند اما در غشاهای زیرین (قاعده) که سلولهای ماهیچه ای را احاطه کرده اند، قراردادارند. در ماهی، میزان حلالیت کلاژن ماهیچه در طول نگهداری در سردخانه در زمان پس از مرگ افزایشی می یابد و به نظر می رسد این امر با تجزیه کلاژن نوع 1 و

پروتئوگلیکانها مرتبط باشد. از سوی دیگر، کلاژن نوع I ظاهراً در ماهیچه ماهی در زمان پس از مرگ، بسیار پایدار و ثابت است.

دیگر پروتئین های ناظر

اکتینین ها و دیگر پروتئین های ناظر (یا تنظیم کننده) کشف شده در ماهیچه اسکلتی در جدول ۳-۷ مشخص شده اند و روی آنها تحقیقات زیادی شده است. دانش ما از این پروتئین ها در ماهیچه، ماهی، ناقص و پراکنده می باشد.

پروتئین های داربستی

پروتئین های داربستی یا رشته ای ظاهراً از طریق ایجاد پلهای درون فیبریلایی بین فیبریلایی، انجام و یکپارچگی سیستم میوفیبریلایها را افزایش می دهند. پروتئین های دسته بندی شده در این گروه در جدول ۳-۷ آورده شده اند. کونکتین استخراج شده از بافتهای ماهیچه ای سفید و سیاه ماهی کپور به ترتیب ۴/۴٪ و ۲/۸٪ کل پروتئین ماهیچه را تشکیل می دهند. سکی و اتانابه (۱۹۸۴) در محتوای میوفیبریلهای بدست آمده از ۷ گونه ماهی، هیچ تفاوت مهمی مشاهده نکردند. انعطاف پذیری کونکتین کپور ماهی عموماً نتیجه رخ دادن طبیعی پیوندهای عرضی قابل کاهش، پیوند عرضی لیزینورلوسین و پیوند عرضی شناخته نشده دیگر می باشد. مقدار کونکتین با افزایش ذخیره پس از مرگ، کاهش می یابد و می تواند در از بین رفتن خاصیت ارتجاعی (انعطاف پذیری) عضلانی ماهیچه ماهی پس از سخت شدن تأثیر داشته باشد، اگر چه پروتئین های داربستی

دیگری در ماهیچه‌های اسکلتی حیوانات خشکی شناسایی شده‌اند، اما از وجود و عملکرد آنها در ماهیها، اطلاعاتی در دست نیست.

پروتئین‌های استروما

ماده غیرقابل حلی که پس از برداشتن پروتئین‌های سارکوپلاسمی و میوفیبریلایی از ماهیچه به جا می‌ماند محتوی پروتئین‌های استروما است. دونوع پروتئین مهم در این جزء، پروتئین‌های بافت رابطه می‌باشد که کلاژن و الستین نامیده می‌شوند. بافتهای رابط عموماً درماتریکس خارج سلولی قراردارند و دریک ماده زمینهای بدون شکل مشخصی که متشکل از کربوهیدراتها و لیپیدها و نیز پروتئین‌ها است، محتوی سلولهای زنده بسیار کمی می‌باشد. فیروپلاستها، سلولهایی هستند که کلاژن، الستین و دیگر موادی از قبیل پروتئوگلیکان‌ها را که فضای بین ماهیچه و دیگر بافتها را پرمی‌کنند، سنتز و ترشح می‌کنند.

جزء استروما همچنین محتوی مقادیر کمی از دیگر پروتئین‌های است که از بافتهای رابط منشأ نمی‌گیرند. اجزاء دیگر جزء (بخش) استروما، لیوپروتئین‌های غشایی و پروتئینهای داربستی که درباره آنها به همراه پروتئینهای میوفیبریلایی بحث شده می‌باشند.

ترکیب اسید آمینه کلاژن

کلاژنهای موجود در پوست و ماهیچه ماهیها از نظر داشتن مقادیر بسیاری بیشتری از اسیدهای آمینه ضروری و اغلب داشتن غلظت کمتری از هیدروکسی پرولین با کلاژنهای گاوی تفاوت دارند. تصور براین است که در کلاژن خوک پس مانده‌های تریپتوفان تا

حدودی جانشین پس مانده‌های اسیدهای آمینه می‌شوند. حجم کلاژن ماهیچه اغلب برپایه حجم هیدروکسی پرولین هیدرولیزاتها (محصولات حاصل از تجزیه با آب) محاسبه می‌شود. در کاربرد این متد برای ماهیها به دلیل تغییرات زیاد این اسیدآمینه در کلاژن ماهی باید با احتیاط عمل کنیم. ساتو و همکاران (۱۹۸۹) روی کلاژن قابل حل در اسید بدست آمده از ۲۲ گونه ماهی آزمایش کردند و مشاهده کردند که حجم هیدروکسی پرولین از ۴/۷ تا ۱۰/۰ درصد درنوسان می‌باشد. درمقابل، حجم هیدروکسی پرولین کلاژن موجود در ماهیچه گاو ۱۰/۹٪ است. هیدروکسی پرولین، مولکول کلاژن را تثبیت می‌کند و به همین دلیل، کلاژنهای ماهی معمولاً در دماهای نسبتاً پایین، دچار تغییر

ماهیت می‌شوند. Fig 302

کلاژن و کیفیت گوشت

اهمیت کلاژن برای متخصصان غذاهای دریایی توسط سیکورسکی و همکاران (۱۹۸۴) مورد بررسی قرار گرفته است. گوشت بدن ماهی‌ای که توان مکانیکی بالایی دراد نسبت به گوشت بدنی که استقامت کمی دارد، دارای کلاژن بیشتری می‌باشد. در زمان نگهداری بعضی از ماهیها در سردخانه، میوکوماتا ممکن است نتواند سلولهای ماهیچه‌ای را درکنار یکدیگر نگه دارد و بنابراین موجب ایجاد شکافهایی روی گوشت بدن ماهی شود. کلاژن برظرفیت نگهداری آب و ظرفیتهای ژل‌سازی محصولات خردشده و پخته شده نیز تأثیر می‌گذارد.

دیگر پروتئین‌های استروما

دیگر پروتئین‌های استروما از قبیل الستین و پروتئین‌های فرعی ماتریکس خارج سلولی، به نظر نمی‌رسد که در ماهیها مورد مطالعه قرار گرفته باشند. اخیراً، کیم و هارد (۱۹۹۲) ویژگیهای جزء پروتئوگلیکان سنگ ماهی اقیانوس آرام را مشخص کرده‌اند. رشته‌های بیسال (byssal) صدف دوکپه‌ای محتوی یک پپتید غنی از هیدروکسی پرولین است که تفاوت آن با کلاژن در داشتن حجم گلیسین کمتر می‌باشد.

ترکیبات نیتروژن‌دار غیر پروتئینی

حجم NPN غذاهای دریایی در مقایسه با آن در دیگر میوسیت‌های غذایی بسیار بیشتر است به طوری که در ماهیان استخوانی (teleosts) ۹ تا ۱۸ درصد کل نیتروژن و در ماهیان غضروفی ۳۳ تا ۳۸ درصد آن را تشکیل نمی‌دهد. طبقات اصل اجزاء سارکوپلاسمی شامل اسیدهای آمینه، پپتیدها، ترکیبات گوآیندینو، اوره، بتائین‌ها، نوکلئوتیدها و ترکیبات آمونیوم چهارتایی می‌باشند. میزان و توزیع این ترکیبات بر اساس خانواده‌ی مربوط به طبقه‌بندی آنها تغییر می‌کند، همانگونه که در جدول ۸-۳ نیز مشخص شده است. این ترکیبات برای متخصصان غذاهای دریایی از اهمیت زیادی برخوردارند زیرا (۱) بر طعم مطبوع و منحصر به فرد غذاهای دریایی تأثیر به‌سزایی دارند و (۲) در فاسد شدن محصولات دریایی (ماهی) نقش دارند.

اسیدهای آمینه آزاد

حجم اسید آمینه آزاد در ماهیچه‌های موجودات آبی از ۰/۵٪ تا ۲٪ وزن ماهیچه در نوسان می‌باشد. اسیدهای آمینه آزاد به تنظیم فشار اسمزی کمک می‌کنند و در زمان گرسنگی، موجودی آنها در ماهیچه ماهی به اتمام می‌رسد. ماهیچه‌های سخت پوستان مثلاً در خرچنگها و میگو در مقایسه با ماهیچه‌های ماهیان معمولی دارای اسیدهای آمینه آزاد بیشتری هستند. ماهیان پرورشی نسبت به ماهیان وحشی، اسیدهای آمینه آزاد کمتری دارند. بعضی از اسیدهای آزاد منحصر به فرد (غیر پروتئین) یافت شده در غذاهای دریایی، تائورین، مارکوزین، بتا - آلانین، متیل هیستیدین و آلفا - آمینو - ان - بوتیریک اسید می‌باشند. تائورین که یک اسید سولفونیک می‌باشد، در تمامی جانوران بی‌مهره دریایی به وفور یافت می‌شود. در ماهیها، غلظت تائورین در ماهیچه‌های سفید بیشتر از ماهیچه‌های قرمز می‌باشد. تائورین در تنظیم فشار اسمزی نقش دارد اما می‌تواند به حفظ و نگهداری ماده غذایی نیز کمک کند. تائورین در واکنش برشته‌سازی (browning) میلارد بسیار فعال است و در بی‌رنگ‌سازی ماهی مرکب خشک شده شرکت می‌کند، بتا - آلانین ظاهراً بیشتر از همه در ماهیان ساکن آبهای سرد وجود دارد.

ماهیچه‌های قرمز نسبت به ماهیچه‌های سفید محتوی هیستیدین بیشتری بعنوان یک اسید آمینه آزاد می‌باشد. در ماهیان خانواده اسکومبراید همانند ماهی تن، ماکرل و ماهی ماهی، هیستیدین، اسید غالب می‌باشد. کربوکسیل زدایی از هیستیدین توسط باکتریهای فاسد شده موجب افزایش هیستامین از لحاظ بیولوژیکی فعال می‌شود.

مسمومیت با اسکومبروئید نوعی مسمومیت غذایی است که علائم آن همانند علائم ناشی از آلرژیهای غذایی می باشد. واکنش آلرژیک با واسطه حساسیت شهید Ige انجام می شود که موجب آزاد شدن هیستامین از سلولهای دکلی شکل می شود. آمین های از لحاظ بیولوژیکی فعال دیگری که در ماهی فاسد شده تشکیل می شوند، پوترسین و کاداورین هستند.

پتیدها

در عصاره های ماهیچه ماهی مقادیر کمی از پتیدها مشاهده شده است که شامل کارنوزین (بتا- آلانیل هیستیدین)، انسرين (بتا- آلانیل - ۱- متیل هیستیدین) و بالنین (بتا - آلانیل - ۳ - متیل هیستیدین) می باشند. ماهیچه مارماهی سرشار از کارنوزین (۰/۶٪ - ۰/۵٪) است. ماهیچه های تیره نسبت به ماهیچه های سفید، محتوی پتیدهای بیشتری هستند. نسبت کارنوزین به انسرين معمولاً در ماهیهای آب شیرین بیشتر از ماهیهای آب شور است. نقش متابولیکی این پتیدها هم اکنون مشخص نیست. کارنوزین شاید به دلیل اینکه مانع فعالیت کاتالاستهای اکسیدکننده لیپید قابل حل در آب و / یا گونه های اکسیژن فعال می شود، دارای خواص آنتی اکسیدانت است.

نوکلئوتیدها

به طور معمول، بیش از ۹۰٪ نوکلئوتیدهای موجود در ماهیچه ماهی شامل مشتقات پورین حاصل از کاتابولیسم ATP می باشند. در زمان مرگ، جزء اصلی استخر نوکلئوتید می باشد. اگرچه کاتابولیسم ATP به هیپوکزانترین که در ماهیچه ماهی پس از صید اتفاق

می‌افتد عموماً نتیجه آنزیمهای با منشأ داخلی تصور می‌شوند، با این حال نوکلئوسید از اینوزین باکتریایی نیز می‌تواند بر سینتیک این واکنش تأثیر بگذارد. کاتابولیسم ATP در گونه‌های مختلف ماهی با سرعت‌های مختلفی رخ می‌دهد، برای مثال ذخیره ATP در سنگ ماهی آزاد زیست اقیانوس آرام در عرض یکساعت پس از مرگ به اتمام می‌رسید اما در اوزون برون (ماهی خاویار) پرورشی، ته کشیدن کامل آن به یک هفته به طول می‌انجامد. ماهیچه سخت‌پوستان، فعالیت دامیناز AMP کمتری دارد و به همین دلیل، بلافاصله پس از مرگ جانور، AMP بیش از IMP انباشته می‌شود.

نوکلئوتیدهای دیگر در ماهیچه ماهی شامل نوکلئوتیدهای آدنین نیکوتیناسید هستند. به طور معمول، ماهیچه‌های تیره دوبرابر بیشتر از ماهیچه‌های سفید محتوی این ترکیبات می‌باشند. فسفات‌های ریبوز حاصل از کاتابولیسم این ترکیبات پس از صید ماهی در برشته‌سازی میلارد در بعضی از محصولات غذای دریایی نقش دارند.

ترکیبات گوآیدینو

فسفوژنها، کراتین و فسفات کراتین بعنوان یک ذخیره‌کننده انرژی زیاد عمل می‌کنند و در ماهیچه ماهی به مقدار ۰/۳ تا ۰/۷ درصد وجود دارد. ماهیچه‌های سفید نسبت به ماهیچه‌های قرمز دارای مقدار بیشتری از این ترکیبات هستند. کراتینین از کراتین از طریق سیکلیزاسیون (حلقه‌سازی) به وجود می‌آید که ظاهراً محصول نهایی حاصل از متابولیسم برای دفع می‌باشد. جانداران بی‌مهره نسبت به ماهیها، دارای کراتین بیشتری در ماهیچه‌های

خود هستند. سرپایان^۱ از قبیل ماهی مرکب یا حلزون دوکپه‌ای، ترکیبات گوآیندین شامل ارژنین و اکتوپین را واسطه‌های چرخه فسفات ارژنین هستند، بیشتر انباشته می‌کنند.

اوره و ترکیبات آمونیوم چهارتایی

اوره در تمام بافتهای ماهی وجود دارد اما به طور کلی به مقدار کمتر از ۰/۰۵ درصد در ماهیچه ماهیهای استخوانی وجود دارد. مقادیر زیاد اوره در ماهیان غضروفی آبهای شور یافته شده است در آنها وظیفه تنظیم فشار اسمزی را برعهده دارد. متالامین‌ها، همانند کسیدتری‌متلامین، ظاهراً پروتئین‌های داخل سلولی را از تخریب و تغییر ماهیت توسط این تخریب‌کننده پروتئینی حفظ و تثبیت می‌کنند. تجزیه اوره به آمونیاک و اکسیدکربن توسط اوریز باکتریایی کاتالیز می‌شود. از آنجا که اوره در آب قابل حل است و به غشاهای سلولی نفوذ می‌کند، به راحتی می‌تواند توسط عمل‌آورنده از فیله‌ها شسته شود. اکسیدتری‌متلامین (TMAO) در ماهیهای استخوانی آبهای شور به وفور یافت می‌شود و در ماهیهای غضروفی آبهای شور با غلظتهای بالایی وجود دارند. ماهیچه‌های قرمز نسبت به ماهیچه‌های سفید از همانگونه دارای TMAO بیشتری هستند و غلظت آن تحت تأثیر عوامل داخل گونه‌ای زیادی تغییر می‌کند. طرز ایجاد و اهمیت TMAO در محصولات دریایی مورد بررسی قرار گرفته است. بتائین‌ها در ماهیچه‌های نرم‌تنان و سخت‌پوستان به وفور یافت می‌شوند و بر طعم آنها تأثیرگذار هستند.

¹. cephalopods

معروفترین بتائین، بتائین گلیسین است. بتائین‌های دیگر شامل بتا - آلانین ، «بتائین» و همارین می‌شوند. بتائین در حیوانات زنده، نقش یک واسطه را در متابولیسم کولین دارد.

ارزش غذایی

همانند بیشتر غذاهای حیوانی، غذاهای دریایی نیز محتوی پروتئین هستند که دارای ارزش غذایی بسیار زیادی می‌باشد. پروتئین ماهی عامل تمامی اسیدهای آمینه ضروری است و کاملاً قابل هضم می‌باشد و نسبت بازده پروتئین بین ۲/۷ تا ۳/۲ می‌باشد. میزان هضم پروتئین ماهی خارج از بدن تحت تأثیر انباشتگی و تخریب پروتئین در زمان ذخیره و نگهداری آنها قرار نمی‌گیرد. INQ (شاخص کیفیت غذایی) پروتئین ماهی به خوبی با پروتئین دیگر مواد غذایی قابل مقایسه می‌باشد گرچه ماهی محتوی مواد مغذی زیادی دیگری نیست که بر مجموع INQ آن تأثیر بگذارند. از نظر ارزش تغذیه‌ای، پروتئین ماهی بالاتر از پروتئین اصلی شیر (کازئین) قرارداد.

شستشوی گوشت ماهی با آب یکی از مراحل آماده‌سازی در تولید فیله‌ها، قیمة یا سوریمی می‌باشد. این کار باعث تلف شدن مقادیر مهمی پروتئین همراه با آب می‌شود. هم‌اکنون برای بدست آوردن مجدد پروتئین سارکوپلاسمی مورد توجه می‌باشد. مامیوا و هماکران (۱۹۹۱) به تعدادی موش به مدت ۸ هفته کنستانت‌تره‌های پروتئین سارکوپلاسمی حاصل از سه ماهی صنعتی (میتال، ماهی روغن پوتاسو) را خوراندند و مشاهده کرانه که ارزش بیولوژیکی آنها مساوی و حتی بیشتر از کازئین بود. بعلاوه، کنستانت‌تره‌های پروتئین

جهت خرید فایل word به سایت www.kandooen.com مراجعه کنید
یا با شماره های ۰۹۳۶۶۰۲۷۴۱۷ و ۰۹۳۶۶۴۰۶۸۵۷ و ۰۶۶۴۱۲۶۰-۰۵۱۱ تماس حاصل نمایید

سارکوپلاسمی، روی موشهای در حال رشد تأثیرات هیپودکلسترولامی و هیپولیپیدامی
گذاشتند.